

udeluftet ved Vindringsforslaget. Dette var, hvad Kaffelovnene angaar. Dernæst har jeg ogsaa nogle Bemærkninger at gjøre ved de Udtryk, der ere brugte om Komsfurerne. Der staar i § 50: „til i en Etage ved et 9 Tommers Rør at anbringe to Komsfurer behøves Stadsbygmestrens Tilladelse“, altsaa kan man ikke uden videre ved eet Rør sætte to Komsfurer. Denne Begrænsning kommer deraf, at man er gaaet ud fra den overordentlig store Forskjel, som der er paa Komsfurer. Der er nogle, som ikke tage saamegen Brændsel i Brug som selv mindre Kaffelovne, men der er ogsaa Komsfurer, som have en langt større Udstrækning og bruge en stor Mængde Brændsel. Det er for at sikke sig imod, at der kommer flere end et stort Komsfur til eet Rør, at man har sagt, at Stadsbygmesteren altid skal give Tilladelse, naar der er Tale om flere end eet Komsfur i en Etage til samme Rør. Vindringsforslaget har ikke taget dette Hensyn, idet deri er indrømmet, at der maa staa to eller flere Komsfurer til eet Rør i samme Etage, ligesom der paa et tilsvarende Sted kunde staa 4 Kaffelovne. Der staar nemlig i Vindringsforslaget, at der skal være mindst 20 Kvadrat-tommer for hvert almindelig Kjøkkenild eller Komsfur, det er altsaa det dobbelte Areal, som er bestemt for en Kaffelovn, men man kan ikke sige, at et Komsfur bruger dobbelt saameget Brændsel som en Kaffelovn, fordi der er overordentlig stor Forskjel paa Komsfurer, og fordi det altsaa af den Grund er rigtigt, at der tages Hensyn til, om man paa et saadant Sted anbringer meget store Komsfurer. Det er i disse to Punkter, at Mindretallets Forslag og Paragrafen stille sig fra hinanden, paa den ene Side, at man ved Vindringsforslaget ikke er forhindret fra at sammentrænge Kaffelovne paa eet Sted, og paa den anden Side, at mere end een stor Komsfur vilde kunne anbringes paa et Sted, hvor der ikke vilde være Leilighed til at aflede den Røg, som en saadan Komsfur vilde give. Jeg maa derfor tro, at der er Anledning til at holde sig til Paragrafen saaledes som den lyder. Vindringsforslagene til § 50 og 52 har min ærede Sidemand igaar imødegaaet, og jeg skal derfor kun sige nogle faa Ord til. Det ene Forslag, at § 52 skal udgaa, motiverede den ærede Forslagsstiller navnlig ved de Ulemper der vilde fremkomme ved, at man igjennem en saadan Ventilationskanal satte den ene Etage i Forbindelse med den anden, saa at man i første Etage mærkede Tobaksrøgen fra tredje Etage og fik andre Ulemper, der i det Hele vilde være generende. Det overses imidlertid, at der ikke staar i Loven, at man skal sætte Ventilatorer paa disse Kanaler, der staar kun, at man skal have disse Kanaler, og det staar Enhver frit for, om han hellere vil undvære den Tilgang af frisk Luft, man kunde faae ved den Afgang af den daarlige Luft, der kunde staves tilbage igjennem Ventilationskanaler, eller ikke, men der er dog

i Lovudkastets Bestemmelser aabnet en Mulighed for at kunne ventilere, og det er det, som jeg synes er hensigtsmæssigt. Fordringen er saa indskrænket, at de Indvendinger, der ved første Diekast kunde reises mod Beføstningen og Pladsen, forsvinde, thi man er efter den Maade, hvorpaa Paragrafen er affattet, ikke tvungen til at have en særlig Ventilationskanal liggende opad Skorstensrøret, men man kan nøies med at gjøre Skorstensaabningen saa stor, at dens Gjennemsnitsareal bliver det Dobbelte af Minimum for Røgkanaler alene. Det vil altsaa sige, at naar man istedetfor et 9" Rør sætter et 13" Rør, istedetfor 1 Sten sætter 1½ Sten som indvendig Bidde i Røret, faar man det dobbelte Areal og fyldestgjør Paragrafens Fordringer. Det er altsaa kun den Beføstning og den Plads, der er Tale om at anvende: 1½ Sten istedetfor 1 Sten som Rørets indvendige kvadratiske Maal. De andre Indvendinger forsvinde jo ganske derved, at det afhænger af En selv, om man vil benytte Ventilation eller ikke. Jeg tror derfor heller ikke, at der kan være Anledning til at lade denne § 52 bortfalde, der er en Begyndelse til at indføre et Hjælpemiddel til Fornyelsen af Luften i vore Boliger, som hidtil i høi Grad har været tilfidesat ved vore Bygningslove. Til § 55 er der under Nr. 9 af det samme ærede Medlem stillet Forslag om, at Punkt 6 skulde bortfalde. Punkt 6 siger om Kaffelovne, at de skulle forsynes med en Indretning, hvorved Lufttrækket igjennem dem kan standses. Det er af det ærede Medlem og ogsaa andetsteds tidligere meget stærkt gjort gjældende, at det var en meget skadelig Bestemmelse, fordi et Spjæld i en Kaffelovn var meget forderveligt; naar man ved en slet Økonomi lukkede dem, kunde de forgifte Folk, og de kunde ogsaa falde til af sig selv, hvorved de samme skadelige Virkninger kunde opstaa. Men herved har man set noget ganske Andet i Paragrafen end der staar; der staar jo ikke noget om Spjæld. Der staar kun, at Lufttrækket skal standses, men det behøver ikke at standses ved at affærrer Kaffelovnsrøret. Det kan ogsaa standses ved at lukke Kaffelovnsdøren tæt. Det ærede Medlem nævnedes selv, at i Magasinovne behøvedes der ikke noget Spjæld. Jeg tilføjer, dette er ikke Tilfældet alene ved Magasinovne; man behøver det heller ikke ved andre Kaffelovne, naar Kaffelovnsdøren, og Dørene for dennes Trækhuul, kan lukkes paa en saadan Maade, at Lufttrækket standses. En saadan lille Trætdør, som i Almindelighed kun kan staa aaben og ofte mangler paa Kaffelovnen, en saadan løs Indretning maa det ikke være, men ialtsald en Kaffelovnsdør, der er til at lukke tæt til, og en Dør for den lille Aabning, der er til at strue fast til, det er det, Loven fordrer, og det kan man ikke sige er en stor Ulempe at tilfredsstille. Derimod er det en meget stor Ulempe ligeoverfor Brandvæsenets Krav, naar en Skor-